

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Ivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

ti, secundum Thom. secunda secundē. quæst. 98. quia obligatio iuramenti est personalis: ideo ex parte iurantis non transgreditur personā: securus ex parte illius, qui iuratur: quis si iurasti obediūt in prelato, etiā iurasti successori bus in eodem officio. Quod tamē fali sit in liberto, ut in capit. longinquitate. 12. quæstio. 2. qui nouo patrono infra annum tenetur professionem facere. supr. §. 28.

³⁵ Si multitudo iuravit absolute, & in omnem euentum facere aliquid, ut seruare fultum S. Bernardi, omnes tenentur de illa multitudine. Si verē nō absolute, sed sub aliqua conditione, non tenetur quis, nisi extante condicione. arg. a. de condicione. appell. c. verum. Unde si alij, vel major pars non seruat, alij dicuntur absoluti. Quando vero pauci seruant, recurrendum est ad intentionem iurantium. Quod si de intentione eorum nesciri potest, tutius est non contraenire. Si vero non est clatum, quod sit iuramentum absolutum, vel conditionatum, tunc vel iuramentum spectat ad commodum tantum iurantium. & sic non seruantie maiori vel media parte, alij nō tenentur seruare, iuxta benignam interpretationem, si hoc verum in damnum seruantium, & in luctum nō seruant. Cum vero seruantes nullum damnum incurunt, non est tutu contranenire. Quando vero aliorum concernit commodum, sibi iuuicē remittente non possunt, nec alijs non seruantibus non seruare sine licentia, si simpliciter iurarunt; & si hoc sit dubium, dimittantur incertum, & seruando certum teneant, secundum Verue. & Archi. Hor. Et si iuila non obseruatio aliquorum, tales reddit casum, quod si à principio adfuerit, non iurassent, nō tenentur seruare & hoc sit pro regula communī, secundum multis doctōr. quia iuramentum interpretandum est secundum mentem iurantis, non enim ad plus obligat, quam iurans int̄elegit.

³⁶ SOCRATEs, qui iuravit seruare statuta Placentina, his sublati per eō

munitatem, non tenetur amplius illa seruare, secundum Ioannem Andr. in capit. 1. de his quæ fiunt à ma. par. ca. Si vero iuravit seruare ea, quæ continentur in statutis, nulla facta mentio ne de ipsis statutis, securus est, quia etiam remoto statuto tenetur, secundum Panormita. in capitul. dilecto. de præbend. Si autem sic iuravit dicendo, iuro seruare hoc, & hoc prout continetur in statutis, tunc sublati statutis, tollitur iuramentum, quod fuit accessoriū ad statuta. idem sentit Cardina. in clem. 1. de regulis iuris. Quia materia hæc difficultis est, ut Panormita testatur, ideo vide Tabu. verb. iurare. §. 34.

³⁷ Q u i iuravit simpliciter seruare statuta suæ civitatis, & non cogitauit da edendis, tenetur tantum secundum Panor. de editis. propter periculū periurij: tamen potest dici, quod si intendebat etiam de edendis) tenetur: si vero non intendebat, securus est. Si vero est dubius, videtur non teneri: quia hoc est stricti iuris, secundum Panor. tutius tamen est, quod seruet etiam de nouo edita, vel superiore adeat.

³⁸ S i quis iuravit simpliciter seruare statuta, & in illis sunt aliqua illicita, non tenetur illa seruare: quia iuramentum de re turpi non obligat, ut suprā diximus. Male tamen fecit iurando simpliciter. Multi casus particulares possent adduci, sed ex regulis, & dictis generaliter, multa possunt solvi occurrentia. De hac materia, vide etiam infra, Periurium. in multis. §. & præcipue. §. 4. &c. §.

IV S.

¹ V A E contra ius fiunt, non valēt. Q uia per regulam, de reg. iu. libt. 6. nisi addatur aliquid legi, ut valere possit. Quomodo tripliciter possit addi. Tab. ibi. §. 6.

² I V R E suo quois potest vti, etiam cū damno alterius, dum tamen non habeat animum nocendi: ut in glost. in c. cū ecclēsia Vulterana. de elect. &c. nisi specialis de autho. & vs. pal. Secus autem cum malo animo vtitur, vel sine utilitate sua, aut suorum, sed tan-

B S tum

IUS PATRONATVS.

tum cum damno proximi. Hoc enim sine peccato esse non potest, cum sit contra charitatem proximi. Et quando aliquis ibi non prodest, & aliter nocet, nona est audiendus. I. in fundo. ff. de re. vendica. Quid autem sit ius naturale gentium, diuinum, vel humanum Thom. secunda secundæ. §7. & dif. prima. per totum.

IUS PATRONATVS.

¹ IUS patronatus secundum Pan. & Ioan. Andr. in rubrica, de iure patroni importat honorificum, onerosum, & utile ius alicui competens in ecclesia, pro eo, quod ex dicto cuius consenti, per eum costruta, fundata, vel dorata est, vel per eum, a quo habuit. Et dicitur honorificum: quia ipse presentat rectorem, & sine eius presentatione, institutio alicuius per quemcumque facta, ipso iure nulla est. per capit. decernimus. 16. quæst. 6. nisi quando patronus fuisset negligens in praesentando, tunc elapso termino valet institutio. Papa tamen sine presentatione patroni, potest instituere, & legatus de latere, quando patronus esset ecclesiasticus, fucus si esset secularis: tunc non posset legarus: secundum glo. in clem. per literas, de præben. Et est casus de iure par. c. cum dilectus.

² P A T R O N U S tenetur defendere ecclesiam, ne eius bona dilapidetur. 16. q. 7. cap. filii. Vnde presentator tenetur reddere rationem patrono, si est ecclesiasticus, de administratione capitul. cum & plantare de privileg. non tamen valde strictè. vt not. Panor. in capit. ex literis. cod. titul. sed in genere duntaxat.

³ E s t etiam utile: quia si patronus ad inopiam veniret, tenetur Ecclesia ex redditibus ultra necessaria remanentibus alimentare patronum pinguus ceteris pauperibus. capitul. nobis. in fin. de iure patro. capit. quicunque. 16. q. 7.

⁴ I U S patronatus, primò acquiritur dando fiduum pro ædificatione ecclesie, in dict. capitul. nobis. Secundò, eam ædificando de Episcopali licentia cap. monasterium. 16. q. 7. Non enim

sine Episcopi licentia ecclesia fieri potest. capi. nemo de consecr. d. i. vel totaliter destructam regdificandi, etiam si de eadem materia repararet, de consensu Episcopi, quod perinde est, ac si de novo construeret. c. contuluit. de Iude. & primus qui ædificauerat, nec fundum, aut dotem dederat, annuit ius: secundum glo. in capitul. quoniam. cod. titul. Debet tamen requiri an velit reædificare ipse: quia alij preferendus est. Tertio, ex dotatione. capitul. quicunque. cod. titul. & hoc ante consecrationem: quia res facta nulla seruitus imponi potest. ff. de ser. l. seruitus. & l. z. Inno. & Hostien. tentent. quod si etiam post consecrationem datur, acquiritur us, quod verius est quia sine substantia rerum non potest ecclesie deseruntur, in capit. si quis obicerit. l. q. 3. Et si det non nomine dotis, non dicetur patronus, sed benefactor, nec habebit ius, vt in capitul. quoniam cod. titul. & hoc quando fundator non potest compelli ad donandum eam: secundum Panorm. ibidem. Quod si plures adiungant, vel dorarunt, vel unus dedit fundum, alter ædificauit, alter dorauit, vel plures, omnes erunt patroni: secundum glo. d. 6. 3. c. in summa. Limita, dummodo insufficientem dotem dei unus, vel plures dent: fucus si modicam. & insufficientem.

⁵ I U S patronatus transit ad heredes, etiam extraneos masculos, & feminas, qui succedunt non per capita, sed per stirpes. Panor. in cap. 1. cod. clem. fi. eod. titu. & cle. fi. de concef. præben. id est filius qui repudianit hereditatem paternam, non erit patronus: secundum Fe. conci. 3. sed ad heredes transibit, si plures sint.

⁶ I U S patronatus non potest dividii, secundum Panor. in dict. ca. 1. cum sit ius incorporele, possunt tamen patroni conuenire, vt unus vna vice preserret, aliis alia, vt in dicta clementi. ha. vel unus in vna ecclesia, aliis in aliis, quando plures ecclesias habent. capit. i: quia illa divisione non prohibetur. Nec ius patronatus magis potest adiudi-

